МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції

“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:
Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:
Семенець-Орлова Інна Андріївна — директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;
Каліна Ірина Іванівна — заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:
Братусь Ганна Анатоліївна — завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Дмитренко Геннадій Анатолійович — почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кришталь Галина Олександрівна — завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кривоберець Марина Миколаївна — завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;
Мазур Юлія Володимирівна — декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (*протокол № 9 від 29.10.25*)

ІІІ Міжнародна науково-практична конференція "Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу": зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ISBN 978-617-02-0419-6

© Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025

Наконечний Олександр Олександрович
Цифрова трансформація як інструмент удосконалення земельного управління 140

Фірстенко Олександр Володимирович
Інтелектуальні системи підтримки управлінських рішень
у сфері людського капіталу: перспективи для України 142

Муравйова Ірина Анатоліївна, Шевчук Юрій Володимирович
Стратегічне управління в умовах нестабільності ринку та глобальних криз 145

Муравйова Ірина Анатоліївна, Опанасенко Тетяна Юріївна
Управління персоналом як чинник конкурентоспроможності агробізнесу 147

Мазур Юлія Володимирівна, Пиндюр Володимир Віталійович
Підприємницькі стратегії сталого розвитку бізнесу
в Україні 149

Мазур Юлія Володимирівна, Мойсеєнко Кирило Олексійович
Цифрова трансформація бізнесу як інструмент підвищення
ефективності управління 151

Козлова Алла Іванівна, Галлєр Руслан Романович
Система нематеріальної мотивації як чинник підвищення
продуктивності праці 153

Братусь Ганна Анатоліївна,
Журавльова Олена Олександрівна
Самоменеджмент у системі корпоративної культури організації 155

Братусь Ганна Анатоліївна, Войналович Світлана Володимирівна
Стратегічне планування діяльності аграрного підприємства:
формування іміджу менеджера організації 159

Bratus Nikita Oleksandrovych
Managing remote teams in it projects: challenges and strategic solutions 162

Костюков В'ячеслав Олександрович
Вектори розвитку публічної служби в Україні: антикорупційний вимір 164

Сакун Олександра Сергіївна
Сучасні тренди цифровізації глобального бізнесу 166

Чорнописький Валерій Іванович
Сутність та класифікація принципів державного управління
у сфері матеріального забезпечення військ 169

Мартинюк Анастасія Юріївна, Кривоберець Марина Миколаївна
Сутність інноваційних процесів в розвитку туристичної індустрії 173

Скороход Аміна Олександрівна, Кривоберець Марина Миколаївна
Інструменти підтримки та стимулювання розвитку
туристичної галузі України в умовах війни 176

Попов Володимир Володимирович
Особливості трансформації систем мотивації праці
під впливом інтелектуальних технологій управління бізнесом 178

МАРТИНЮК Анастасія Юріївна
здобувач вищої освіти кафедри організації туристичної діяльності Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, Міжрегіональна Академія управління персоналом

КРИВОБЕРЕЦЬ Марина Миколаївна
канд. екон. наук, доц., завідувач кафедри організації туристичної діяльності Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу

СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ

Діяльність у туризмі впливає на розвиток країни, сприяє створенню нових робочих місць, є джерелом валютних надходжень до бюджету та розширення міжнародних контактів. Крім цього, туризм має великий вплив на такі галузі економіки як транспорт, зв'язок, торгівля, будівництво, сільське господарство, виробництво товарів та послуг.

За умов постіндустріальної ринкової економіки керівники туристичних підприємств все більше усвідомлюють необхідність розробки нових продуктів і послуг і пов'язану з цим економічну вигоду. Завдяки своєму унікальному природному і культурному потенціалу, а також зростаючому інтересу іноземних туристів до нашої держави, Україна володіє усіма передумовами для інноваційного розвитку туристичної галузі [6].

У зв'язку з цим можна виділити ряд мотивів та причин впровадження інновацій у діяльність туристичних підприємств [3]:

- загострення конкуренції, зростання пропозицій стандартизованих туристичних продуктів;
- перенасичення населення багатьма традиційними напрямками поїздок;
- зростання потреби населення в знайомстві зі способом життя в інших регіонах і одержанні нових знань;
- гармонійне поєднання привабливих умов відпочинку і подорожей (природних і культурних особливостей, можливостей проведення дозвілля, придбання специфічних товарів і спеціальних туристичних послуг) для повного задоволення потреб найвибагливіших туристів;
- технологічна революція й експансія послуг в економіці;
- перехід від економіки пропозиції до економіки попиту.

Великий вплив на інноваційні процеси в туризмі мають різноманітні фактори, такі як [3–5]:

- нові напрямки розвитку науки і техніки, поява нових технологій;
- економіко-політична ситуація в країнах світу;
- прагнення туристичних підприємств закріпитись на ринку, боротьба за виживання та лідерство;

- зміна ситуації на ринку туристичних послуг: зміна структури попиту, поява нових туристичних маршрутів та нових вимог до якості туристичних продуктів зі сторони споживача;
- розробка державних концепцій розвитку туризму, прийняття нових нормативно-правових актів із соціально-економічних питань, зокрема таких, які визначають економічні і політичні принципи функціонування туристичних підприємств;
- впровадження інновацій у діяльність підприємств, які тісно пов'язані зі сферою туризму (готелі, оздоровчі заклади, транспортні, телекомунікаційні компанії та ін.);
- нововведення від міжнародних організацій, нові форми економічних взаємовідносин, рішення, прийняті міжнародними та регіональними туристичними організаціями;
- форс-мажорні обставини: терористичні акти, екологічні та техногенні катастрофи та ін.

Незважаючи на зростаючу роль інновацій у сфері туризму, далеко не всі туристичні компанії намагаються впроваджувати інновації у практику своєї господарської діяльності, оскільки інноваційна діяльність характеризується складністю прогнозування кінцевих результатів, високим рівнем ризику та невизначеності [2]. Якісне управління інноваційним процесом за умов невизначеності та ризику вимагає розробки інноваційної стратегії, під якою ми розуміємо сукупність управлінських рішень, що впливають на інноваційну діяльність туристичного підприємства та мають довгострокові наслідки.

Для формування інноваційної стратегії підприємств туристичної індустрії та подальшої реалізації інноваційних ідей в сфері туризму (розробка нових туристичних маршрутів, продуктів, технологій обслуговування туристів і навіть нових видів туризму) необхідна дієва система управління інноваціями, яка відповідає сучасним вимогам туристичного ринку [1]. Ефективність створення нового туристичного продукту, темпи його розвитку визначаються інноваційною активністю у виробництві нового продукту, який або задовольняє зовсім нову потребу, або дозволяє розширити ринок споживачів. Варто відзначити, що інноваційний розвиток — це складний процес, в якому задіяні, як туристи — споживачі туристичних послуг, так і туристичні підприємства, а також державні органи влади. Для побудови ефективної моделі інноваційного розвитку необхідно оцінити всю сукупність показників, які відносяться до сфери туризму, враховуючи історичні та місцеві умови розвитку конкретного туристичного напрямку, провести комплексний аналіз стану туристичних ресурсів, обґрунтувати доцільність та провести попередню оцінку ефективності інновацій в туризмі.

Що стосується України, то виконанням однієї з умов для імплементації Угоди про асоціацію України з ЄС стало ухвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року [1], яка визначає різні напрями державної політики у сфері туризму. Реалізація Стратегії неможлива без впровадження інновацій, тому важливого значення набувають питання

оцінювання інноваційної активності підприємств у туризмі. Як вже було зазначено, в Україні обстеження інноваційної діяльності за методологією CIS проводиться на регулярній основі [4]. З урахуванням цього вважаємо за доцільне охопити обстеженням підприємства індустрії туризму. Аналіз отриманих даних надасть можливість розробити ефективний план заходів для реалізації передбачених Стратегією завдань, що сприятиме формуванню позитивного іміджу України на міжнародній арені та покращенню інвестиційному клімату.

Література

1. Всесвітня туристична організація ((ВТО) United Nations World Tourism Organization; UNWTO). *Офіційний сайт*. URL: http://www2.unwto.org/ (Дата звернення: 20.03.2017).
2. *Бондаренко М. П.* Теоретичні засади розвитку індустрії туризму. *Економічний часопис — XXI*. 2012. № 3–4. С. 19–22.
3. *Драпушко Р. Г.* Індустрія туризму: міжнародний та вітчизняний досвід. *Вісн. Інту розвитку дитини*. Серія "Філософія, педагогіка, психологія". 2014. Вип. 35. С. 31–36.
4. *Мельниченко О. А., Величко Л. Ю.* Індустрія туризму: сутність, складові, кластери, необхідність державного регулювання. *Теорія та практика державного управління*. 2015. Вип. 4. С. 3–9.
5. *Гаврилюк А. М.* Державне регулювання комунікаційного забезпечення туристичної індустрії в Україні: автореф. дис. ... канд. екон. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02 "Механізми державного управління". К., 2011. 23 с. URL: http://academy.gov.ua/NMKD/library_nadu/Avtoreferat/40885366-2ca4-4d42-9c1b-969a70fb8256.pdf (дата звернення: 20.03.2017).
6. *Бойко М. Г., Гопкало Л. М.* Організація готельного господарства: підручник. К.: Київ, нац. торг.-екон. ун-т, 2006. 448 с.
7. *Горишевський П. А., Васильєв В. П., Зінько Ю. В.* Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2003. 148 с.